

Πρακτικά Γενικής Συνέλευσης της Τετάρτης 3 Μαρτίου 2010

1. Εσωτερικός κανονισμός. Η πρόεδρος ενημέρωσε τη ΓΣ για τις τελευταίες αλλαγές στο σχέδιο εσωτερικού κανονισμού, με τις οποίες η συντακτική επιτροπή ολοκλήρωσε το έργο της. Εκκρεμεί συνάντηση με τους εκπροσώπους των φοιτητών την Πέμπτη 4 Μαρτίου. Η πρόεδρος εισηγήθηκε στη ΓΣ να δεχτεί το σχέδιο με την επιφύλαξη των άρθρων 44, 54, 55 και 56, τα οποία αφορούν στοιχεία του νόμου πλαισίου που έχει απορρίψει ο σύλλογος (Γραμματέας – αξιολόγηση, στρατηγικός σχεδιασμός, τετραετές πρόγραμμα). Η ΓΣ δέχτηκε ομόφωνα την πρόταση αυτή, διατυπώνοντας ωστόσο για άλλη μια φορά την άποψη που εξέφρασε πολλές φορές η πρόεδρος στο πλαίσιο της συντακτικής επιτροπής, ότι στόχος ενός εσωτερικού κανονισμού δεν είναι να επαναλαμβάνει όλη την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά να ρυθμίζει λεπτομέρειες που δεν προβλέπονται σε αυτήν ή που αφορούν τις ιδιαιτερότητες του εν λόγω Ιδρύματος.
2. Νέα οικονομικά μέτρα. Η πρόεδρος παρουσίασε τις εκτιμήσεις του ΔΣ σχετικά με τα νέα οικονομικά μέτρα που ανακοινώθηκαν την ίδια μέρα (περικοπή 30% των δώρων Πάσχα και Χριστουγέννων και επιδόματος αδείας, περικοπή 12% αντί για 10%, όπως είχε ανακοινωθεί νωρίτερα, των επιδομάτων που αποτελούν το 50% του μισθού μας). Το ΔΣ εκτιμάει ότι πρέπει να αντιδράσουμε άμεσα στα μέτρα αυτά και προτείνει, μέσα στο Μάρτιο, συμμετοχή στις απεργίες της ΑΔΕΔΥ, συντονισμός με τους άλλους συλλόγους του ΠΘ, αλλά και με τους άλλους συλλόγους διδασκόντων στα ΑΕΙ της χώρας, και την οργάνωση μιας ανοικτής συνέλευσης με συμμετοχή των φοιτητών. Πρότεινε επίσης να μελετήσουμε τη δρομολόγηση άλλων μορφών πάλης, πέρα από τη συμμετοχή σε απεργιακές κινητοποιήσεις, όπως πχ στάσεις εργασίας ή τη μη εκτέλεση μέρους του διοικητικού έργου. Τέλος, το ΔΣ προτείνει κλιμάκωση της αντίδρασής μας μετά το Πάσχα. Η ΓΣ συζήτησε διεξοδικά τόσο τα ίδια τα μέτρα και τις επιπτώσεις που θα έχουν στον κλάδο μας, όσο και το ευρύτερο εθνικό και διεθνές πλαίσιο στο οποίο εκτυλίσσεται η παρούσα κρίση. Τονίστηκε η ανάγκη να δούμε τα καθαρά οικονομικά ζητήματα σε συνδυασμό με τα θεσμικά, και ιδίως σε σχέση με την ολομέτωπη επίθεση και απαξίωση που δέχεται το δημόσιο Πανεπιστήμιο, και να δώσουμε την απαραίτητη βαρύτητα και στην ευρωπαϊκή διάσταση της σημερινής κρίσης και των ενδεχόμενων τρόπων αντιμετώπισής της. Παρόλο που ορισμένοι συνάδελφοι προβληματίστηκαν για το κατά πόσο η 24-ωρη απεργία είναι το καλύτερο μέσο για να εκφράσουμε την διαφωνία μας, ενώ κάποιοι άλλοι θεώρησαν προτιμότερο να κινητοποιηθεί αυτοτελώς ο πανεπιστημιακός κλάδος, εν τέλει επικράτησε η άποψη ότι απαιτείται άμεση συλλογική αντίδραση ώστε να σφυρηλατηθεί η αλληλεγγύη με άλλους κλάδους εργαζομένων. Η πρόταση για συμμετοχή στην 24-ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ (που εντωμεταξύ έχει μετατεθεί από τις 16 στις 11 Μαρτίου) ψηφίστηκε σχεδόν ομόφωνα (με μια αρνητική ψήφο).
3. Ως τελευταίο θέμα στην ημερήσια διάταξη, η ΓΣ συζήτησε εκτενώς τα προβλήματα που τίθενται στην ακαδημαϊκή λειτουργία των τμημάτων λόγω των περικοπών των συμβάσεων 407 βάσει της τετραετούς συμφωνίας 2009-2012, καθώς και την επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων των συναδέλφων που διδάσκουν με το καθεστώς αυτό. Στη συζήτηση αυτή συμμετείχε για πρώτη φορά και σημαντικός αριθμός συναδέλφων συμβασιούχων. Η ΓΣ διαπίστωσε ότι α) η περικοπή των θέσεων συμβασιούχων γίνεται σε μια

περίοδο που οι ανάγκες του πανεπιστημίου θα επέβαλαν διεύρυνση του διδακτικού και ερευνητικού δυναμικού του και β) η διαχείριση της μείωσης των συμβάσεων δεν αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα τμήματα. Προβληματίστηκε ιδιαίτερα για τις περιπτώσεις όπου συνάδελφοι συμβασιούχοι με πολύχρονη ενίοτε προϋπηρεσία στο Π.Θ., οι οποίοι καλύπτουν με αυτοδύναμη διδασκαλία πάγιες ανάγκες των προγραμμάτων σπουδών, καλούνται να υπογράψουν μειωμένες συμβάσεις ή να αποχωρήσουν, ενώ άλλοι διαπιστώνουν εκ των υστέρων τη μείωση των αποδοχών τους, χωρίς να έχουν ενημερωθεί προηγουμένως από τον πρόεδρο του τμήματος. Ουσιαστικά αναγκάζονται κάτω από πίεση να δεχθούν τη μείωση των αποδοχών ή την αύξηση των ωρών διδασκαλίας, σε αντίθεση με όσα είχαν συμφωνηθεί νωρίτερα. Η ΓΣ διαπίστωσε ακόμη ότι σημαντικός αριθμός των συμβασιούχων διδασκόντων είναι συνάδελφοι που έχουν εκλεγεί, αλλά εκκρεμεί ο διορισμός τους. Θεωρεί ότι οι ως άνω πρακτικές προσβάλλουν την αξιοπρέπεια των συναδέλφων μας που εργάζονται με το καθεστώς του ΠΔ 407/80 και δεν συνάδουν με τις αρχές ενός ευνομούμενου Πανεπιστημίου. Για αυτούς τους λόγους ζήτησε από το ΔΣ να υποβάλει αίτημα στη Σύγκλητο με σκοπό να υιοθετηθεί κοινή πρακτική στο Ίδρυμα όσον αφορά τη διαχείριση των εργασιακών σχέσεων των συμβασιούχων διδασκόντων. Η κοινή αυτή πρακτική θα στηρίζεται στις εξής αρχές:

- Απώτερος στόχος μας είναι η μεσοπρόθεσμη κατάργηση του θεσμού του ΠΔ 407/80 και η αντικατάσταση των θέσεων εργασίας που σήμερα πληρώνονται από συμβασιούχους διδάσκοντες με μέλη ΔΕΠ. Στο πλαίσιο αυτό ζητάμε:
 - Α) άμεσος διορισμός των συναδέλφων που έχουν εκλεγεί ως μέλη ΔΕΠ
 - Β) διεκδίκηση περισσότερων θέσεων μελών ΔΕΠ για το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας έως το 2012, ώστε ο ρυθμός σταδιακής αντικατάστασης των θέσεων συμβασιούχων, που χάνονται λόγω περικοπών, με νέα μέλη ΔΕΠ να είναι τουλάχιστο ισότιμος προς τα άλλα ΑΕΙ και να λαμβάνει υπόψη την αύξηση εισακτέων που καταγράφεται τα τελευταία 2-3 χρόνια σε σειρά τμημάτων του Π.Θ.
- Μέχρι να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, η κατανομή των πιστώσεων 407 να βασίζεται στην καταγραφή των πραγματικών εκπαιδευτικών αναγκών από τα τμήματα
- Να μην επιτρέπεται η αλλαγή των όρων εργασιακής απασχόλησης μετά την έναρξη του εξαμήνου, και η υπογραφή των συμβάσεων να γίνεται στην αρχή του εξαμήνου
- Οι αμοιβές των συμβασιούχων διδασκόντων να αντιστοιχούν στις πραγματικές ώρες διδασκαλίας που καλούνται να πραγματοποιήσουν κάθε εβδομάδα με δεδομένες τις διδακτικές απαιτήσεις των μαθημάτων-εργαστηρίων που έχουν αποτυπωθεί και στις διδακτικές μονάδες (βλ. ECTS) που τους έχουν αποδοθεί στους κατά τμήμα οδηγούς σπουδών.
- Τα τμήματα να μην προχωρήσουν σε μια ραγδαία υποβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών και των παρεχόμενων γνώσεων στο όνομα της περικοπής πιστώσεων.
- Να μην γίνει δεκτή η μείωση των πιστώσεων για συμβασιούχους διδάσκοντες χωρίς παράλληλη αύξηση των θέσεων ΔΕΠ ή/και διορισμός ανάλογου αριθμού ήδη εκλεγόντων μελών ΔΕΠ.